

Chương 87

Uy Chấn Quân Ma

Lại nói Phương Hiểu Trúc bước vào giữa Bát Tiên trận đồ, bốn tứ đại hộ pháp và tứ đại đàn chủ đang đứng yên bất động tám phương bỗng nhiên đồng thanh hô lên một tiếng, tám bóng người bắt đầu di chuyển tròn bao quanh Phương Hiểu Trúc nhưng cứ một vòng là có sự thay đổi vị trí.

Phương Hiểu Trúc cố chú mắt nhìn ghi nhận lấy vị trí ban đầu và vị trí lúc đã thay đổi của từng người, đồng thời tay nắm chắc thanh kiếm trúc chuẩn bị động thủ.

Sau tám vòng di chuyển bốn họ trở về lại vị trí ban đầu, hốt nhiên Hắc Sát Thủ Ngô Bá quát lên một tiếng rồi cây cửu tiết nhuyễn tiên vung lên tấn công Phương Hiểu Trúc vào vai phải.

Phương Hiểu Trúc sau một hồi đỉnh lập ngưng thần chú nhìn trận pháp biến chuyển biết bốn họ sẽ liên thủ tấn công theo sự chuyển dịch các cung trong Bát quái mà bắt đầu từ lão Ngô Bá này.

Nhuyễn tiên đã kề bên vai, Phương Hiểu Trúc vội né người tránh ngọn roi đồng thời thi triển Phiêu Hương Bộ Pháp lướt người nhẹ như làn khói tiếp cận lão ta đồng thời vung kiếm trúc điểm tới huyết Kỳ Môn dưới nách phải lão ta lúc này đang để hở.

Ngô Bá thất kinh vội thoái lùi hai bước tránh đòn, thân hồi cây nhuyễn tiên.

Gần như cùng lúc ấy, Lãnh Diện Phán Quan Châu Ngũ dùng Cửu Nha Âm giờ lên quỳen sẵn tới đánh vào huyết Chương Môn ở eo lưng trái Phương Hiểu Trúc cứu nguy cho Ngô Bá.

Phương Hiểu Trúc nhẹ nhàng quay nửa người kiếm trúc lóe lên một đạo hoàng quang chuyển hướng gạt đỡ hóa giải chiêu Ngọc Đáo Triềm Yêu đại ngọc thất lung của Châu Ngũ.

Cứ như thế tứ đại hộ pháp và tứ đại đàn chủ tạo thành thế trận Bát Tiên vây kín Phương Hiểu Trúc thay nhau mỗi người tấn công một chiêu bằng loại binh khí đặc dụng của mình.

Phương Hiểu Trúc đều hóa giải được tám chiêu đầu tiên của tám lão già, nhưng tuyệt không hề có tí gì gọi là chiếm thượng phong. Tám lão già này công lực thật thâm hậu, bọn họ đều là những quái kiệt ma đầu ẩn thân lâu nay, binh khí của bọn họ sử dụng thậm chí có vài loại ngay cả trong những sách Binh Khí Lục trước đây Phương Hiểu Trúc đã đọc qua trên hoang đảo cũng chưa hề nói tới chứ đừng nói đến biết rõ chiêu thức đánh ra của bọn họ.

Vương Ngọc Liên thấy vậy đã ngưng khí đề tức để chuẩn bị nhảy vào ứng chiến.

Lúc ấy Cẩm Tâm Hồng Tuyết Tăng Thúy Linh bước đến trước bọn Ẩn Hình Thủ Thời Thiên và Thiên Thủ Như Lai, cười nói:

- Nhị vị lão tiền bối xin hãy nhường cho diệt nhi hỏi lão ta tí ân oán gia tư được chứ?

Thiên Thủ Như Lai biết Tăng Thúy Linh là nạn nhân chịu nhiều khổ sở nhất trong chuyện trước đây bèn vội thoái lui một bước:

- Hiền diệt, lão bá đương nhiên là nhường rồi! Mời mời!

Rồi lão nắm lấy cổ tay Ẩn Hình Thủ Thời Thiên kéo đứng ra một bên.

Bách Biến Thiên Tôn thấy vậy hét lên:

- Các người có giỏi thì đừng đi!

Tăng Thúy Linh cười nhạt nhìn lão ta nói:

- Điều Phùng Cửu, người nhìn đây là cái gì?

Tay nàng đưa cao chiếc Truy Hồn Đoạt Mệnh Bài của Bát Khiếu Thư Sinh, mặt lạnh lùng nhìn lão.

Bách Biến Thiên Tôn mở trừng mắt hỏi:

- Chỉ một mình Truy Hồn Đoạt Mệnh Bài hù nổi lão phu ư?

Tăng Thúy Linh giận đến tái xanh nói:

- Bốn phu nhân phụng mệnh chinh đốn môn hộ, Điều Phùng Cửu, người dám to gan coi thường thánh lệnh của sư môn sao?

- Ha ha ha...! Ha ha ha...! Đó chỉ là lệnh bài mới có gần đây của lão quỷ kia ma thôi, hắn phải phục mệnh sao? Tiểu nghiệt nữ, người đến gia gia cũng không thừa nhận!

Tăng Thúy Linh nghiêng răng nói:

- Người là gia gia của ai chứ? Người họ gì? Xứng đáng sao?
- Há người bảo lão phu không phải họ Điều?

Nên biết, Bách Biến Thiên Tôn nguyên chỉ là một đứa trẻ mồ côi lầy lắt bên đường, Bát Khiếu Thư Sinh thấy hấn ta (lúc còn nhỏ) tư chất thông minh linh lợi mang về nuôi dưỡng lại cho mang họ Điều, lớn lên được coi là gã đệ tử tâm phúc nhất.

Về sau Bát Khiếu Thiên Tôn nhiều lần tra nguồn gốc của Bách Biến Thiên Tôn, nhưng làm sao ra được, hiển nhiên lão ta họ Điều vậy!

Tăng Nguyên Hà tuy biết chuyện đó, nhưng giờ đây cũng không thể có cách phủ nhận lão ma không phải là họ Điều. Nàng chau mày, thoáng nghĩ trong đầu bèn hỏi ngược lại:

- Vậy người có chứng minh mình là họ Điều!

Bách Biến Thiên Tôn bất ngờ bị hỏi ngược ngớ người ra á khẩu, chưa biết nên ứng đáp thế nào.

Tăng Nguyên Hà thấy chiếm lợi thế, hỏi dồn:

- Chỉ e người thật ra không phải Bách Biến Thiên Tôn! Người là ai? Nói mau!
- Bách Biến Thiên Tôn giữ bình tĩnh cười gằn:
- Nha đầu đa sự, người muốn chết!

Lão vung chưởng bổ vào người Tăng Thúc Linh tức thì Cẩm Tâm Hồng Tuyết Tăng Thúc Linh từ sau khi mọi uẩn khúc được bày giải, đã được Bát Khiếu Thiên Tôn và Thiết Tâm Tú Sĩ truyền thụ cho không ít tuyệt nghệ thủ pháp cũng như công lực, nên lúc này nếu luận về nội công lẫn sở học chỉ e không kém gì Bách Biến Thiên Tôn.

Bấy giờ nàng phát tay áo, một đạo âm phong cuộn đến nghênh tiếp chưởng lực của Bách Biến Thiên Tôn.

Ầm... một tiếng vang nhẹ âm âm kéo dài, cả người Tăng Thúc Linh dao dao liên tục mặt chỉ hơi biến sắc. Ngưng cùng lúc ấy, Bách Biến Thiên Tôn người loạng choạng trụ không nổi tấn thoái lùi nửa bước.

Điều này nằm ngoài sự tưởng tượng của Bách Biến Thiên Tôn, lão ta không thể ngờ được tiểu nha đầu mà gần đây không lâu với lão chỉ cần một cái búng tay nhẹ là có thể thâm phục. Vậy mà... lão sững cả người nhận ra đối phương không còn đơn giản như mình tưởng!

Có đúng lão ta trong lòng nghĩ như vậy không!

Bách Biến Thiên Tôn đang còn sửng người, mắt lão hoa lên, Tăng Thúc Linh thi triển tuyệt học Phiêu Hương Bộ Pháp hấp thụ gần đây lướt nhanh tới như một ánh chớp, xuất kỳ bất ý chộp vào mặt Bách Biến Thiên Tôn.

“Phục” một tiếng khô khan, chiếc mặt nạ trên mặt Bách Biến Thiên Tôn bị bóc ra, lộ nguyên là khuôn mặt của lão Vô Tâm Dục Sĩ Hoàng Không Bạch.

Toàn trường đều “Ồ” lên kinh ngạc.

Tăng Thúc Linh chính cô đã lường trước mà giờ đây cũng không khỏi ngạc nhiên, “A” lên, nói:

- Thì ra là ngươi, hãy nói ra Bách Biến Thiên Tôn ở đâu?

Vô tâm sau hồi kinh ngạc vì thất thủ, lấy lại bình tĩnh cười hắc hắc nói:

- Nha đầu, ngươi khá lắm, biết phá được nguy kế của lão phu. Nhưng ngươi hỏi lão phu câu đó há không phải là dẫn lắm sao? Ngươi không hiểu là ngươi hỏi Bang chủ ở đây chỉ tổ phí hơi ư?

Tăng Thúc Linh cười nhạt nói:

- Ngươi muốn toàn mạng thì mau nói ra!

- Hừ, ngươi thật vọng tưởng.

Tăng Thúc Linh hốt nhiên đề khí đang diễm thét lên một tiếng, nói lớn:

- Lão ma đầu đã chạy trốn! Trúc đệ, tốc chiến tốc thắng để có thời gian truy theo lão ma đầu!

Rồi nàng rút nhanh trường kiếm mang trên vai ra, bổ vào tấn công Vô Tâm Dục Sĩ Hoàng Không Bạch, miệng thét:

- Ngươi dám không nói ra!

Hoàng Không Bạch vừa thất thủ, bây giờ không dám khinh định vội né chiêu đầu tiên của Tăng Thúc Linh, đồng thời chiếc Ngân Bích Chiến Phiến (Quạt sóng bằng thép) trong tay lão tung ra điểm vào cổ tay đang nắm kiếm đâm tới của Tăng Thúc Linh.

Tăng Thúc Linh liền thân nửa thức kiếm hóa chiêu Phù Quang huyền ảnh ánh kiếm hoa lên vun vút mấy vòng áp đảo Hoàng Không Bạch thoái lùi đến ba bước.

Vô Tâm Dục Sĩ Hoàng Không Bạch và Cẩm Tâm Hồng Tuyết Tăng Thúy Linh khi ấy tạo thành cuộc đấu thứ hai, ánh kiếm bóng quạt quyền lấy nhau nhanh như chớp, phút chốc đã không còn nhận rõ chiêu thức.

Lại nói sau khi Tăng Thúy Linh vạch rõ lão ma đã chạy trốn, bọn cao thủ Ngũ Hành Bang không cần đợi lệnh nữa bỏ vào tấn công đối phương ngay.

Thoáng chốc cuộc đại chiến hỗn chiến diễn ra trước Minh Đức điện, ánh đao ánh kiếm tua tủa như rừng, chưởng phong chỉ kinh cuộn âm âm, cát bụi bay mù trời đất không còn nhận rõ ai là ai. Thỉnh thoảng đây đó vài tiếng rú thảm thiết vang lên, bịch bịch bóng người đổ xuống, máu chảy đầu rơi trông thật rùng rợn.

Vương Ngọc Liên ban đầu định nhảy vào trợ thủ cho Phương Hiểu Trúc nhưng khi thấy cuộc hỗn chiến xảy ra, cô lại thay đổi chủ ý nhảy vào tham chiến tả xung hữu đột, chưởng chỉ cầm nã thi triển liên hồi không hề gặp một khó khăn nào. Nặng thì bị cô phế bỏ võ công, nhẹ thì bị khống chế huyết đạo, không bao lâu phía Ngũ Hành Bang đã thất thủ quá nửa.

Lại nói, bên này Phương Hiểu Trúc bấy giờ đã tiếp bọn tứ đại hộ pháp và tứ đại đàn chủ ngoài trăm chiêu, lúc đầu chàng còn ngỡ ngàng trước những chiêu thức quái lạ của bọn họ và những biến ảo kỳ dị của Bát Thiên Trận, nhưng càng về sau chàng như đã nắm được sự biến ảo trận pháp đồng thời sở trường sở đoản của mỗi người trong bọn họ nên dần dần chống đỡ, công phạt không còn khó khăn gì.

Cũng phải nói, cho dù chàng trí huệ hơn người sở học tuyệt đỉnh nhưng nếu không nhờ trước đây đã được hạnh vận phục dụng Long Hồ Kim Đan chân lực tăng tiến trăm lần thì giờ đây sau một thời gian chống đỡ cũng phải phí lực kiệt tạn mà thủ bại thôi.

Bởi vậy, lúc này chàng càng động thủ thì linh dược như gặp cơ phát tán hiệu lực khiến chàng thi triển chiêu thức càng nhanh càng dũng mãnh. Ánh vàng kiếm trúc bao lấy người chàng thi triển tận chiêu thức, giờ đây trong lòng chàng trống không kiếm pháp đã đạt đến thặng thừa, thân hình và ánh kiếm quyền lại làm một theo nhau mà lướt tới.

Đây là lần đầu tiên chàng thi triển hết được Nhất Nguyên Kiếm Pháp. Chính bản thân chàng cũng không ngờ kiếm thuật đạt tới mức thặng thừa này. Chính điều này khiến trong lòng chàng cao hứng, vô hình trung càng làm tăng chân lực của chàng, chàng bây giờ như không còn thấy bóng đối phương chỉ còn biết kiếm

trúc từ vô chiêu biến ảo thành hữu chiêu gạt đỡ đâm chém, tiến thoái tả hữu lanh lợi chưa từng có bao giờ.

Ngược lại bọn tứ đại hộ pháp và tứ đại đàn chủ ban đầu còn nhận rõ ra từng chiêu thức của chàng để chống đỡ hoặc tấn công, bỗng nhiên lúc này thấy chàng càng đánh càng hăng mà chiêu thức biến ảo khôn lường hư hư thực thực bất giác khiến họ không ai bảo ai đều chùn chân cứng tay, trong lòng kinh hãi chỉ biết tự bảo vệ lấy mình hơn là tấn công.

Ngoài hai trăm hiệp Phương Hiểu Trúc đã chiếm chủ động hoàn toàn, bấy giờ Dục Long đàn chủ lão già nhất trong đám thấy tình thế nếu kéo dài tất bất lợi, bèn thét lên một tiếng nói:

Các huynh đệ ngày hôm nay chúng ta nhất định phải thắng, hãy nhất loạt xông vào nhất định sẽ khống chế được tiểu tử này! Vào...

Sau tiếng thét ấy, cả tám lão già ứng theo nhau vung tám loại binh khí lợi hại khác nhau, thi triển tuyệt học của mình nhảy vào tấn công Phương Hiểu Trúc đòn quyết định.

Đôi mày kiếm Phương Hiểu Trúc nhướn lên, trên môi thoáng nụ cười, Phiêu Hương Bộ Pháp triển khai, phối hợp với Nhất Nguyên Kiếm Pháp mười thành công lực cuộn dậy trong người chàng, chỉ thấy từ thân kiếm trúc phát ra một luồng hào quang vàng chói làm lóa mắt bọn bát tiên trận.

Chính lúc hào quang làm bọn bát tiên trận ngớ người, ánh kiếm lướt qua một vòng cực nhanh:

- Hự! Hự... Á... Á....

Nhiều tiếng rú theo cùng lúc vang lên, bọn tám người trong bát tiên trận đều lão đảo thoái lùi về sau rồi không gượng được nữa ngã lăn ra trên đất bất tỉnh nhân sự.

Phương Hiểu Trúc xuất tuyệt chiêu đặc thủ đả thương tức thì bọn tứ đại hộ pháp và tứ đại đàn chủ, đồng thời lúc ấy Vương Ngọc Liên cũng đã chế trụ được bọn cao thủ Ngũ Hành Bang.

Vô Tâm Dục Sĩ Hoàng Không Bạch bấy giờ vẫn còn quyết chiến với Tăng Thúy Linh lão ta đang yếu thế thấy rõ lại thêm mấy đồng bọn bị khống chế hết trong lòng phát run biết không thể chống cự được nữa bèn nhảy lùi liên tiếp mấy bước hai tay đưa lên cao, hoảng hốt nói:

- Tại hạ chịu thua!

Cầm Tâm Hồng Tuyến lúc ấy khí giận trong người đang còn sôi lên định dả thương lão ta, nhưng vì muốn biết lão ma đầu hiện tại trốn đi đâu nên mới nén giận, hăm hăm bước tới mấy bước hỏi:

- Nói mau, Bách Biến Thiên Tôn hiện ở đâu?

Hoàng Không Bạch khi ấy lấy bảo mệnh làm đầu thì làm sao có thể dám không nói ra, lão ta lên tiếng đáp:

- Bách Biến...

Chỉ mới thốt lên được hai tiếng “Bách Biến” cả người lão đảo ngã lăn trên đất, mặt biến thành sạm đen, mắt đứng tròng chết tức khắc.

Sự việc xảy ra cực nhanh khiến không một ai nhận ra cả ngay đến Phương, Vương nội công thâm hậu mà cũng không phát hiện ra tiếng xé gió của ám khí.

Tăng Thúc Linh tức giận la lên: “Lão ma đầu...” rồi vọt đi ngay về phía nàng vừa đoán lão ma đầu ẩn thân, phút chốc đã không còn thấy bóng dáng. Phương Hiểu Trúc và Ngọc Liên thấy vậy cũng phóng người theo phòng Thúc Linh xảy ra bất trắc.

Bách Biến Thiên Tôn Điều Phùng Cửu thật không hổ danh “Bách Biến”. Cả bọn Côn Luân, Trường Bạch và bọn Phương Hiểu Trúc gần cả trăm người tại trường vậy mà lão ta núp ở đâu? Từ lúc nào? Và dùng ám độc gì để diệt khẩu Hoàng Không Bạch?... Tuyệt không một ai hay biết!

Đến lúc này, sau khi Hoàng Không Bạch bị ám toán chết thảm bọn họ phân ra truy lùng lão ma đầu, nhưng lão ma tợ như có phép thần thông biến hóa, độn thổ thăng thiên mới thoát được Côn Luân này.

Lại nói, nguyên Bách Biến Thiên Tôn từ lúc đầu cực diện thấy bọn Cung Long đàn bị hãm vào trận đồ, phát động hết toàn bang tấn công. Tự thân lão ta dẫn đầu cánh chính yếu dưới tay có bọn ngũ đại hộ pháp và Trường Bạch cao thủ.

Lúc ấy trong lòng lão linh tính như biết không dễ thắng ngay linh cơ chuyển động lão nghĩ ra thâm kế bèn mới vờ cùng Vô Tâm Dục Sĩ Hoàng Không Bạch đi thị sát tình hình, kỳ thực lúc đó lão ta đã cùng Vô Tâm Dục Sĩ Hoàng Không Bạch cải trang đổi nhau.

Và sau đó như chúng ta đã biết, khi vượt qua cầu treo lão (lúc đó hóa trang thành Hoàng Không Bạch) vờ xin đi xem tình hình các cánh khác và từ đó lão biến mất tăm hơi.

Nào ngờ lão ta đã dùng Quy Túc Đại Pháp ẩn thân không xa Minh Đức điện theo dõi đấu trường mà không một ai phát hiện, đến khi thấy Hoàng Không Bạch hàng đối phương khai ra mình, độc tâm trỗi lên, lão đã dùng Đoạt Mệnh Tuyệt Độc Châm ám sát nghịch bạn bịt đầu mối.

Nên biết Đoạt Mệnh Tuyệt Độc Châm là loại ám khí kịch độc, chỉ cần trúng độc là sau một tích tắc mặt sạm đen chết ngay, đã vậy nó chỉ là một cây kim màu đen cực nhỏ nên khi phóng ra tuyệt không hề gây nên tiếng xé gió nhỏ nào. Như vậy cách xa ngoài mấy trượng mà sử dụng nó để làm ám khí tất phải là người có công lực phi thường.

Sau khi ám độc xong, chính nhờ Quy Túc Đại Pháp mà lão ta tiếp tục ẩn thân trong lùm cây rậm mà không ai có thể phát hiện ra, lão dán mình vào một thân cây, hơi thở tựa như mất hẳn, cả người bất động hoàn toàn đến người đứng bên cạnh chưa dễ phát hiện ra.

Lão ta đúng là con hồ ly biến hóa khôn lường, tội cho bọn Phương Hiểu Trúc lòng sục từ chiều cho đến chập choạng tối vẫn không tìm thấy một dấu vết nào của lão ta, cuối cùng đành tháo dỡ chiến trường trở lại Côn Luân chính điện.

Bách Biến Thiên Tôn lần này thoát hiểm ra khỏi Côn Luân sơn quả thật không chỉ số... chưa để cho lão rơi vào tay Phương Hiểu Trúc và Vương Ngọc Liên vậy.

Thoát ra được Côn Luân, vì chưa đi được xa hốt nhiên trước mắt lão thấy bóng một đôi nam nữ phi thân ngược trở lại, bọn họ vừa đi vừa nói cười ầm cả lên.

Thoạt đầu Bách Biến Thiên Tôn chột dạ, nhưng sau khi nhận ra bọn trẻ tuổi này rất lạ, nên yên tâm cứ tiếp tục đi coi như không việc gì.

Bọn trẻ này là ai? Chúng ta có thể đoán ra được hẳn không ai khác ngoài huynh muội nhà họ Thạch phá như quỷ!

Gần đến trước mặt Bách Biến Thiên Tôn Thạch Ngọc Trân hốt nhiên căng la lên:

- Ca ca, thần tiên tỷ tỷ thật tinh thông, người xem là ai kia!

Thạch Tuấn Minh thấy vậy đưa tay ra cản Bách Biến Thiên Tôn lại nói:

- Đứng lại! Lão có phải họ Điều không chứ?

Bách Biến Thiên Tôn thất bại liên tiếp trong lòng đang buồn bực, đột nhiên hai kẻ lạ mặt trẻ tuổi lại chặn đường hỏi xác xược, bèn cười gằn nói:

- Lão phu họ Điều thì sao đã chứ?

Lão ngằm vận công vào hai tay chuẩn bị xuất thủ.

Thạch Ngọc Trân cười “Hi hi...” nói:

- Lão công công không nên giận, ca ca tôi không biết nói chuyện cũng còn tôi đây!

Thạch Tuấn Minh trừng mắt nói:

- Ai bảo ta không biết nói chuyện, người thật lắm mồm!

- Người xem, lão công công vận công lực vào hai tay, người mà nói năng không lễ đạo coi chừng ăn đòn như chơi nha!

Bị một tiểu nha đầu nói trúng tim đen, Bách Biến Thiên Tôn bất giác đỏ mặt lên, ngượng ngùng cười nói:

- Sao nói vậy, lão phu nào có ý hại người!

Hiển nhiên lão ngằm tán giải khí lực, mặt giãn ra.

Ngọc Trân ngẩng mặt lên hỏi:

- Lão công công không phải họ Điều sao?

Bách Biến Thiên Tôn ậm ừ trong cổ họng, gật đầu nhẹ coi như thừa nhận.

- Có phải trong người lão có nửa chiếc Long Hồ Ngọc Tiền không? - Ngọc Trân hỏi.

Bách Biến Thiên Tôn đột nhiên bị câu hỏi này, cả kinh la lên:

- Cái gì mà Long Hồ Ngọc Tiền?

Thạch Tuấn Minh mặt càng càng lên nói:

- Chúng ta cũng có nửa chiếc Long Hồ Ngọc Tiền, nghe nói hai nửa Long Hồ Ngọc Tiền này hợp lại, có thể luyện thành công lực thiên hạ vô địch. Nếu lão công công có thì thật tốt cho chúng ta.

Bách Biến Thiên Tôn thần sắc như thường, hỏi:

- Ai bảo các người lão phu có nửa chiếc Long Hồ Ngọc Tiền?

- Chúng ta không nên ai hỏi ai, lão chỉ cần nói một câu có hay không? Rồi chúng ta thương lượng tiếp thế nào?

Nói xong cô ta lấy từ trong túi áo ra một nửa chiếc Long Hồ Ngọc Tiền tung lên tung xuống trong tay mấy cái ngay trước mắt Bách Biến Thiên Tôn. Bách Biến

Thiên Tôn hai ánh mắt tham lam hung ác lóe lên, chăm vào nửa chiếc Ngọc tiền trên tay Thạch Ngọc Trân...

- o O o -